ait (qm̄ iudicas) in futuro iudicio̅ (in eq̄tate) reddēs ſingulis ſc̄d̄m ſua merita humiliū corda ſanādo ꝛ ſupbor̄ū colla ꝯcidēdo (et gentes ī terra dirigis) faciens eas in hoc mūdo ꝯfiteri ut diabolico neq̄ant errore ſbuiti. Cōfiteātur tibi ꝑpli deus) ꝯfeſſiōe laudis (ꝯfiteātur tibi ꝑpli om̄s qm̄ terra) nr̄i cordis q̄ prius ī infidelitate ꝯſiſtens ſpinas ꝛ tribulos vicioꝝ ꝑferebat expurgatis ſordibꝫ ydolatrie (dat fructū bonoꝝ operū) et plurimos fructus v̄tutū. Et ideo. Bn̄dicat deus) pr̄. ſ. in hac vita multiplicādo in nob̄ v̄tutes (et bn̄dicat nos deus filius / bn̄dicat nos deus ſpūs ſanctus / et metuāt eū) qui ē vnꝰ in tribꝫ pſonis timore filiali (om̄es hoīes de om̄ibꝫ finibus terre) ut ſuſceptā fidē accurata ſollicitudine cuſtodirent.

Pſalmus. lxvij. in quo de exultacōe criſti ꝛ ruina aduerſarioꝝ.

Propheta ꝯſiderer optans reſurrectionē criſti in qua diſſiparentur aduerſarij eius ait.

Exurgat deus id ē xp̄s a morte (diſſipenē inimici eius) iudei q̄d impletū eſt in diſꝑſiōe titi ꝛ veſpaſiani (tollātur metu animi) a p̄ntia dei q̄ vbiq3 eſt pn̄s / qui reprobi in iudicio̅ p̄ſentiā xp̄i iudicātis euadē cupiēt / licet minime poſſint (q̄ oderūt eū). i. qui ī ſua ꝑtinacia ꝑſtiterūt Sicut deficit fumus) ſic in ſupbia et elacōe ſua deficiāt (ſicut fluit cera a facie ignis ſic pereāt peccores cū an̄ dei faciē) in iudicio deducentur. Et iuſti reficiātur) delicijs diuinitatis (et exultēt poſiti in ꝯſpectu dei) in clara viſiōe eius (et delectētur ī leticia ſua) quā nouerūt nullo fine claudendā.

Propheta ꝯuertit ſermonē ad fideles quibꝫ tantā ſpem dedit hortās eos ad laudes deo decantādas dicens.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Cãtate deo) puro atqꝫ fideli .ſp aïo (laudate eũ) opa
vra in gloriã nomis eius referẽdo (iter facite ei) corda
vra purificata ꝑparãdo q̃ dignetur ipe ſanctus dñs in=
troire (q̃ aſcẽdit ſup occaſũ) .i. mortẽ a mortuis reſurgẽ
do (cui nomẽ eſt dñs) abſolute. qui ꝑeſt omĩ creature.
Exultate) in interiori hoïe i ꝯſideracõe p̃mij futuri/ q̃
erũnas pñtis vite mitigat/ ideo etiã exultate qꝛ (q̃ vos
ꝯturbãt) .ſ. oppreſſores pauperũ viduarũ ⁊ orphanorũ
turbabũtur (a facie eius) .ſ. dei qñ dicet ite maledicti in
ignẽ eternũ a facie eius dico q̃ ẽ (pr̃ ⁊ patronus orpha-
norũ ⁊ iudex viduaꝝ) ¶ Iterũ ꝓpħa ꝯmẽdãs xp̄m ait.
Deus inhabitat i loco ſcõ) .ſ. in ãgelis ⁊ ſanctis viris
(q̃ habitaẽ facit hoïes vnanimes i domo) eccĩe q̃ mutua
caritate ſociãtur/ quoꝝ ẽ cor vnũ ⁊ aïa vna i dño. ¶ Alia cõ
mẽdacõ q̃ .ſ. deus. Educit vinctos) de vinculis pecco
rũ ⁊ ſcõs pr̃es de carcẽ inferni (fortitudĩs ſue robore) al=
ligato diabolo eduxit quos tenebat ille captiuos (ſilr
etiã eos) eduxit ſoluẽdo eoꝝ pccã (q̃ exaſperãt) et ꝓuo
cãt deũ ad irã (q̃ habitãt i mala ꝯſciẽtia) carnis volupta
tib⁹ dediti/ taliũ eni miſeretur aliqñ deus ⁊ educit eos a
iugo ac ſuitute diaboli. ¶ Vere dñe educes vinctos.
Cũ te ipm o deus manifeſtũ oſtẽdes hoĩb⁹ ⁊ fideles
in opib⁹ tuis pietatẽ potentiãqꝫ ꝯgnoſcentes ad te cõ=
uertẽtur) et cũ (deſertis) iudeis (ptrãſieris i deſertũ) gẽti
litatis vbi multos abſolues peccoꝝ vinculis alligatos.
Tũc. Mota ẽ terra) .i. habitatores terre excitati ſũt
ad fidẽ ⁊ hoc qꝛ (celi) .i. apl̄i (diſtillauerũt a facie) habi
tãtes i eis. doctrinã ſalutarẽ. miracula plurima magna
faciẽtes (facie) dico dei veteris legis ⁊ antiqui teſtamti.
Pluuiã) doctrine ⁊ grẽ tue (voluntariã) .i. gratis datã
aliquo merito (ſegregabis hẽditati tue (ꝓplo iſrlitico cui

pn̄tialiter p̄dicaſti q̄ hẽditas (infirmata ē) .i. excecata
q̄ noluit recipe v̄bū tuū (vero pfeciſti eā) ſupplēdo locū
eius de gētib9. vñ ſeq̄tur Aīalia tua) .i. gētes q̄ dicūt̄
aīalia tū q̄ indomite tū q̄ ſine lege tū q̄ veluti irracōna-
biles cultū dīuū ⁊ honorē irracōnabili creatuē ip̄e impē-
debāt (habitabūt i hēditate) .i. eccīa tua q̄ vna cū iudeiſ
fiet hēditas tua cū vere religiōis cultū te miſerāte pcepe-
rint (habitabūt) q̄ dē nō meitis ſuis nec ſua v̄tute ſʒ q̄
(i dulci miſcdia tua) ab eterno (p̄paraſti) hoc (pauperi)
p̄pl'o gētili ad teo uſo ⁊ diuitijs ſupbie carenti. Ad q̄ꝝ
gētiū uiſionē Dñs dabit euāgelizātib9) vtriuſqʒ te-
ſtamēti (ſciētiā) et ita euāgelizaē (in v̄tute mlta) v̄bo do-
ctrine / ſc̄itatis exēplo / ⁊ miraculoꝝ imēſitate. Rex
v̄tutū) .i. āgeloꝝ ⁊ poteſtatū (dilecti filij ſui ⁊ ſup oīa ſp̄-
qʒ dilecti) dedit filio ſuo (diuidē ſpolia) .i. p̄pl'os a diabo-
li captiuitate ereptoſ ordināďo eos i diuſis ordinib9 q̄ð
et fecit ↄſtituēs i op9 miniſterij i edificacōʒ corpis ſui ali-
os ap̄l'os alios p̄phas / alios euāgeliſtas alios docto-
res / q̄ ordinū vaietas ⁊ officioꝝ diſtribucō ordinat̄ ad
ſpecioſitatē domus eccīe ſic ſpecioſū ē corpus diſtribu-
cōe mēbroꝝ. ¶ Faciet ⁊ hoc. qm̄ Si vos fideles q̄eſcatis
a ſtrepitu ⁊ opib9 ſcl'i) meditātes dīnaꝝ ſcp̄turaꝝ ſacra
q̄ ↄtinētur (inter duo teſtamēta) ⁊ i eis delectemini ſuſtu-
lerūt voſ (pēne) .i. v̄tutes q̄b9 ad celū celeiter volaē poſ-
ſitis (pēne dico colūbe de argētate) .i. eccīe q̄ talis dicit̄
q̄ innocētiā hʒ colūbe et dīni eloquij argēteo cādore re-
ſplēdet / cui9 eccīe ⁊ cuiuſcūqʒ mēbri eiuſ (vltima i ſpē au-
ri) clarificata reſplēdet q̄ poſtq̄ꝫ de hoc mūdo diſceſſeit ſu-
pra aurū eius grā lucebit. Et hoc ec̄ faciet nob̄ dñs. q̄
Dū celeſtiſ rex) xp̄ſ poſt aſcēſiōʒ i celū (diſcernit) ordi-
nat ⁊ diſponit (reges) ſcōs p̄latos q̄ bñ regāt ſe ⁊ alioſ

ſup ecctiā ipi ꝛ alij eoꝝ ꝑdicacōib⁹ ad fidē xpi ꝯuſi p fi-
dē ꝛ baptiſmū (ſup niuē dealbabūtur i ſelmō) qđ vmbra
interptatur .i. in vtute xpi/ et obumbracōe ſpūs ſancti q̄
mōs ſelmō in quo ē plenitudo grē ꝛ vmbra nob fit ꝛ re-
fugiū ꝯtra eſtus huius ſcli ē mons xpus q̄ ē (mōs pin-
guis) ex quo ꝑpetua et ſuauia fluēta deſcēdūt q̄ aq̄s h;
irriguas ꝛ celeſti ſuauitate ꝯditas. Mōs coagula-
latus ē) xps ꝓpter puulos nutriēdos q̄ nō eſca corpulē-
ta ſ; coagulato lacte potādi ſūt quos lacte tenerioris
doctrine paſcit et nutrit (ē etiā mōs pinguis) q2 fertili-
tate ſua ſp vbrimus ꝛ ꝓpter maturos quos pane ſoli-
dioris doctrine cibat/ et ꝯuertens ſmonē ad iudeos re-
ꝑhendēs eos q̄ xpm purū hoiem eſſe credētes dicebāt
illū aliquē ꝓphetarū eſſe dicit (ut q̄d) vos iudei (ſuſpica
mini mōtes coagulatos) .ſ. viros ſcōs ꝓphetas ut mō-
tē xpm nichil diſtare ab eis credatis. falſe creditis/ qm̄
et ſi alij ꝓphete ꝓpter vtutū excellētiā ꝛ operū ſoliditatē
montes coagulati dicātur/ nō attingit tn̄ ad celſitudinē
illius mōtis qui ē in vtice montiū. Nō ſuſpicamini hoc
iudei/ qm̄ xps ſolus ē ille. Mons in quo bn̄placitū ē
dn̄o habitaē in eo) ꝑſonaliter (et inhabitabit i eo inſe-
parabiliter) in alijs vero mōtib⁹ .ſ. ſanctis habitabit p
grām uſq; (ducat eos in finē) .i. i ſe deū ꝯtēplādū. Li-
cet alij ſancti ꝯparabiles nō ſint altitudini xpi q̄ ē mōs
montiū ſanctus ſcōꝝ/ rex regū/ et dn̄s dominātiū/ nichil
ominus copulati caritate ſūt. Currus dei) quē ille ve-
lut auriga inſedit/ ꝛ ad volūtatis ſue miniſteriū ſalutari
lege moderat᷑ ꝛ regit. currus dico (decē milib⁹ mltiplex)
.i. ex infinita numeroſitate oīm credētiū. poſuit finitū p
infinito/ q̄ innumero (milia) ſūt (letātiū) ꝛ hoc q2 (deus ē
in eis) qui magne exultacōis ꝛ cumulus ꝛ bonorū oīm

dulcedo mirabilis / et quare in eis qꝛ obſeruāt mādata
dei q̄ data ſūt (in mōte ſynai ſancto) ¶ Propheta duer
tens ſermonē ad xp̄m ait. Aſcendiſti) o criſte (in al-
tū) ſup om̄es altitudines ac honores. ſup om̄s celos ad
dexterā patris ⁊ liberatos ſanctos p̄res a captiuitate di-
aboli pduxiſti ad celos (et accepiſti dona (a p̄re diſtri-
buēda) hoīb⸫. ¶ Inter alia dona inſup accepiſti qꝛ.
Qui nō credebāt prius deū inhabitare) poſſe mortali-
lib⸫ ſicut gētiles qui deū inhabitare inter hoīes nō cre-
debāt p gratiā ſancti ſpūs inhabitātur ab eo. ¶ Pro-
pheta p̄uidēs tantā miſericordiā dādā hoīb⸫ plenus
leticia dicit. Bn̄dictus dn̄s) ſit cunctis dieb⸫ (om̄iqꝫ
tēpore) a fidelib⸫ laudetur (q̄ aſcendit ī altū duxit capti
uitatē dedit dona hoīb⸫ et pſpꝛū iter faciet nobis aſ-
cendēdi) quo ipe p̄ceſſit (deus ſalutariū nr̄oꝝ) .i. ſalua
cōnū nr̄aꝝ qꝛ de plurib⸫ periculis liberat. nullus ergo de
proſpero itinē dubitet cū dux ſalutaris ē dn̄s criſtus.
Merito dicitur deus ſalutariū nr̄oꝝ qm̄. Deus ē deus
habēs poteſtatē ſaluādi) quoſcūqꝫ voluerit / qua ꝓpter
ipe nos ſaluos fecit qui p nobis mori dignatus ē / et qꝛ
diceret aliquis quō morimur ſi ſumus ſaluati reſponſio
eſt duplex ſcōm duplicē intellectum huius litere / p̄mo
nō dedigneris ſi moreris qꝛ (ipius dn̄i) qui ſine peccato
fuit (exitus) ab hac vita non alius fuit (q̄ꝫ mortis) ſecū-
do noli diffidere ſi moreris ſed ſpera qꝛ (exitus dn̄i) quo
reſurgēdo a morte exiuit (fuit exitus) .i. deſtructio mor-
tis qꝛ p mortē ſuā mortē deſtruxit vn̄ ſic ipe inde exiuit
et nob̄ exire dedit / ſpe enī ſaluati ſumus. ¶ Licet. De-
us) ptātem habeat ſaluos faciēdi percūtes. qꝛ tn̄ iuſtus
eſt (ofringet capita inimicoꝝ ſuoꝝ) auctores ſcꝫ iuda-
ice ſedicōnis ſcꝫ p̄ncipes ſacerdotū et ſeniores iudeoꝝ

ꝯfringet etiã (v̄ticē capilli)·i·excellētiã ⁊ elacōnē/ſectaſ
·ſ·hēticoꝝ quibꝰ eleuabãtur ⁊ ſupbiebãt (pãbulantiũ)
dico·i·pſeuerãtiũ (ĩ delictis ſuis) ¶ Quoſdã dñs ꝯfrin=
get ⁊ quoſdã etiã ꝯuertet·qm̄ (Dñs dixit ex baſan) qđ
interp̄tatur ſiccitas·i·de hũano genē/qđ ſiccitas poſſe=
derat ariditate pc̄ci (ꝯuertã ꝯuertã) ꝑfecto multos de
gētilitate ad viriditatē ſuã dũ illi fluuios ſalutis infu=
dit (ꝯuertã in ꝓfundũ maris) etiã de eis q̄ in vicioꝝ ꝓ=
fundo iacēt. ¶ Propħa admirãs ꝯuerſionē aliquoꝝ
q̄ fiet p xp̄m ꝯuertēs ſermonē ad ip̄m ait·ita cõuertes
eos q̄ añ gradiebãtur in voluptuoſo mari ut q̄ p̄us erãt
inimici fiãt (Pes tuuſ) q̄ porrtet te p̄dicãdo ⁊ ꝓ noīe tuo
certãdo uſq; (ad effuſionē ſanguinis) et ita ut de inimicis
tuis fiãt optimi p̄dicatores/q̄ veluti (canes) pro te dñe
clamoroſis latratibꝰ ꝯtra hoſtes inuigilēt ⁊ domũ eccl'ie
tue/cautiſſima ſagacitate cuſtodiãt/et hoc non a ſeipis
habebũt ſ; ab ip̄o dño q̄ amara mutat in dulcedinē/tri=
ſticiã vertit ĩ gaudiũ/egritudines deteſtabiles in ſalutē
Inde aliqui ita mirabiliter ꝯuerſi ſũt ad te o xp̄e·quia
(Viderũt ingreſſus tuos) q̄bꝰ veniſti ĩ mũdũ ⁊ vixiſti
in eo/videlicȝ incarnacōꝫ·veſtigia p̄dicacōis q̄bꝰ inno=
cēter ĩ hoc mũdo ſcīs greſſibꝰ ãbulaſti/miraculoꝝ immē
ſitatē ſanctiſſimã vitã·ſplēdidiſſime ꝯuſacōis exēpla/in=
greſſus dico (regis mei q̄ habitat in ſcō) tēplo eius·ſ·
in corpe eius ĩ quo ē plenitudo diuinitatis quã ꝑfidi vi
dere nõ poterãt· Cõuertētur etiã q̄. (Pricipes)·i·apli
q̄ (ꝓfeſſoꝝ) credētiũ p̄ncipes fuerũt (ꝑuenerũt eos) q̄ p̄us
credētes ⁊ ſe aliȷ fidei ⁊ bone opacōis exēpla dederũt et
hiȷ nõ ſoli ſ; (ꝯiuncti multis aliȷs) ſua p̄dicacōe ꝯuerſis
laudes dñi non voce tm̄ ſ; bonis actibꝰ pſonãtibꝰ/et ne
credēs femineũ ſexũ ꝯtēptũ/ſeqtur (ĩ medio iuuēcularꝫ

p̄ma etate florētiū q(timpana)ſua hoc ē corporis tēſio-
nē ad deū laudes gloriāq3 vertērit macerātes ſe ieiunijſ
carnis afflictōne gaudētes. ¶ Propter hec oīa bona a
deo ſuſcepta Uos fideles bn̄dicite deo)nō p diuerſa
cōuēticula paganorū nec p heticoꝝ ſpelūcas ſ3(i ecc̄ijs)
vbi ē locus bn̄dictōnis vbi recta ē fides ⁊ recta cōfeſſio.
qui eni extra eccleſiā ſūt/ deū digne laudare nō poſſunt.
Bn̄dicite dico. De fontib9 iſrahel)·i· de doctrina xp̄ia-
na quā gētib9 apl̄i infuderūt fons religiōis inde ad cer-
tas nacōes emanauit/ ab apl̄is ergo doctrinā ⁊ exēplū
ſumite/ q̄s dn̄s fontes doctrine ex iſrl' xp̄s p̄us elegit.
Inter quos fontes ſiue ecc̄iaꝝ p̄ncipes ē(paulus de
tribu beniamin)ortus aplōꝝ(nouiſſimis) tpe adoleſcē-
tie vocatus et cōuſus(q̄ raptus ē) uſq3 ad terciū celū.
Ibi etiā inter p̄ncipes)in ecc̄ia cōſtitutos ſūt p̄ncipes
(iuda)·i· apl̄i ſancti q̄ deſcēderūt de tribu iuda de q̄ natuſ
ē xp̄s ⁊ cognati eiuſ(⁊ p̄ncipes zabulō/ et p̄ncipes nep-
talim)·i· ſcī apl̄i deſcēdētes de tribu zabulō ⁊ tribu nep-
talim. Propheta accepto tā inestimabili munē ad p̄rez
cōuerſus dicit. Māda deus)p̄r(v̄tuti tue)·i· xp̄o/ q̄d de
hoc·ſ·(cōfirmet id qd ipē deus opatus eſt in nob)nos
docēdo/ reſurrectōnē ſuā manifeſtādo· ſpm̄ ſcm̄ mittēdo
ut fides quā nob donaē dignatus ē firma ſtabiliſq3 ſp
maneat. Rō opatus es dico/ incipiēdo. A tēplo tuo i
iheruſalē)ibi eni xp̄us pſonaliter p̄dicauit/ ibi ſpm̄ ſcm̄
ſup aplōs miſit/ quib9 apl̄is ⁊ alijs diſcipulis cōfirmatis
et fide cōſtāter p̄dicātib9 p orbē multe gētes cōuerſe ad
xp̄m(reges)et p̄ncipes(dederūt) multa ⁊ magna(mu-
nera)ad edificacōz ecc̄iaꝝ ⁊ ſuſtētacōz miniſtrorū i eis.
Propheta nūc cōuertit oracōnē ſuā ut deus fidei hoſtes
ſua v̄tute cōpeſcat/ videlic3 tirānos ⁊ hereticos dicens.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Increpa) ɔpeſce (feras) .i. tirãnos gẽtiles pricipes ro
manos quos feras nominat ꝓpter crudelitatẽ / vñ ſepe
dabãt feris martires deuorãdos (arũdinis) vero qꝫ pri-
cipes romani vento vane glie mouebãtur / ɔpeſcenda eſt
etiã ɔgregacõ (thaurorũ) .i. hẽticorũ q̃ ſũt ceruicoſi in-
domiti q̃ erecta ceruice ſeducũt aĩas innocentes / et ad
ſuũ gregẽ trahũt quos infelici pſuaſiõe decipiũt / inter
quos leues ad ſeducẽdũ ſũt (vacce ꝑploꝝ) .i. mulier-
cule vel muliebriter viuẽtes ducti volũtate leuiſſime q̃ p
fidẽ doctores tãq̃ thauros ſequũtur / hoꝝ aũt tirãnoꝝ
et hereticoꝝ ſtudiũ ẽ ut p tormẽta aut dolos aut blãdi-
menta (ſeparẽt et auertãt) a veritate fidei eos q̃ magis
q̃ (argentũ) in fornace (ꝓbati ſũt) .ſ. catholicos doctoz-
res. Diſſipa gẽtes) .ſ. hereticos et alios eis ɔſentiẽtes
(que bella volũt) ſedicões ɔmouẽtes aduſus ecciã. qð
fiet quia (de egipto) .i. de mundo pcci nigredine tene-
broſo venient (legati) .i. apli q̃ pacẽ mũdo attulerũt di
centes / genus hũanũ deo pri recõciliatũ eẽ p xpm veni-
ent dico ad ɔuertẽdũ ꝑplos de tenebris pccoꝝ (ethio-
pia) .i. gẽtilitas denigrata pccis (pueniet manus) id ẽ
vindictas (dei deo) reconciliata p fidẽ ad pſentiã quia
prius credet q̃ deus vindicet de ea. ¶ Propha exul-
tans de hac gentiũ ɔuſione ad deũ inuitat oĩes fide-
les ad laudẽ dei dicẽs. Regna terre) .i. omne genus
hoĩm (cantate deo) cũ puritate mentis et (pſallite dño)
bñ operãdo ad laudẽ eius q̃ mõtẽ oliueti q̃ ẽ ad orientẽ
aſcendit ſup oĩs celos. Et qꝫ poſt aſcẽſionẽ poſt pau
lulũ venturus eſt ad iudiciũ dicit propheta qꝫ tũc.
Vocẽ ſuã virtuoſam faciet) ut ad vocacõnẽ ſuã oẽs
hoĩes reſuſcitẽtur / et qꝫ tantus eſt / vos oĩes hoĩes (da
te gloriã deo) regnanti ſup omnes vidẽtes deum cuius

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

magnificentia et virtus) apparebit in ſanctis apoſtolis et alijs viris pfectis qui aliqñ (nubibus) ꝯparantur q̄r nō ſolus veniet ad iudiciū ſ; cū ſenioribꝫ populi ſui.

¶ Vnde ſequitur

MIrabilis deus ī ſanctis ſuis) quos poſt multas tribulacōes euexit in ſublimitate celoꝝ (deus populi criſtiani dabit plebi ſue) fragili et infirme (virtutē) reſurrectionis (et fortitudinē immortalitatis) quā in ſua carne premiſit / pro tātis ergo bonis a deo nobis ꝓmiſſis dicamus nos cū ꝓpheta gratias agētes illi (benedictus deus)

¶ Pſalmus . lxviij . in quo de paſſione xp̄i
Vox filij ad patrē ex pſona hūanitatis:

SAluū me fac deus

nō rogat ut differatur paſſio qua genus hūanū redimere decreuerat ſ; ut non diu retineretur in morte (quoniā aque) id eſt ſedicōnes et pſecucōnes populi iudeorū (intrauerūt uſq; ad animā meā) intantū enī ſeuierūt in me ut auferrent vitā meā.

Saluū me fac oro deus / quoniam Infixus ſū in limo profundi) captus ſū . ꝯprehenſus ſū in manibus iudeorū qui ſunt limus id eſt corruptio ſecundū ꝯmunē naturam humanitatis que de limo formata eſt . ſed dicuntur limus profundi propter ſceleratā et profundā iniquitatem eoꝝ (et nō eſt ſubſtātia) id eſt carnis virtus p quā exinde euadam niſi tu ſalues.

VEni in altitudinē) pſecucōnis inſanientiū iudeoꝝ (et ſeditio) ꝯcitata p eos (demerſit me) in mortē.

Et de hoc non ſūt excuſabiles quia ego clamaui oſtendendo ea nō eſſe faciēda que michi faciebant / et hoc /